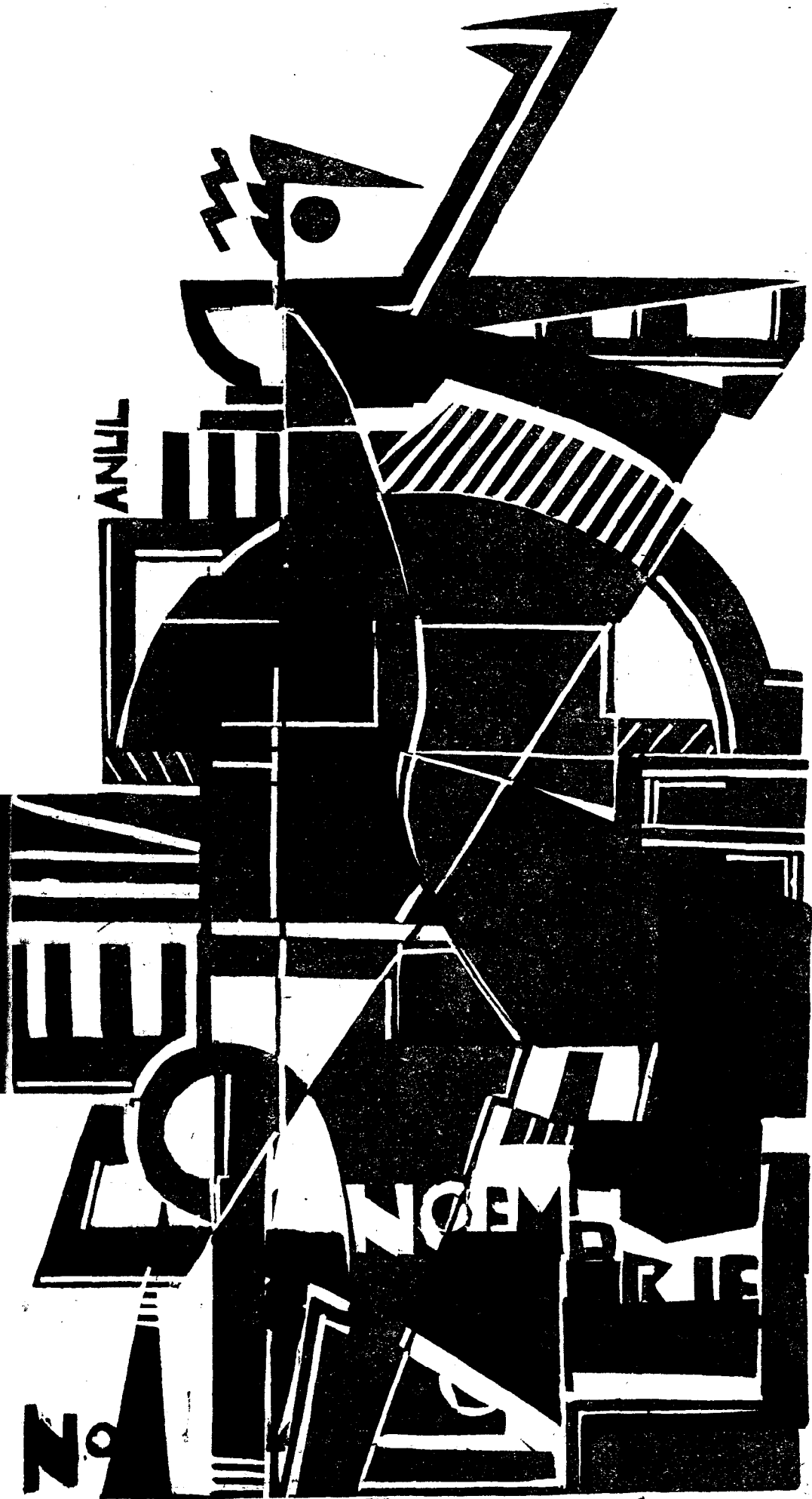

11. FEB. 1925

CONSTITUȚIA ROMÂNIEI

DEMONSTRAȚIA PLASTICĂ INTERNAȚIONALĂ A „CONTIMPORANULUI”

Aparițiile naturii: — o reprezentare a noastră în afară.

În marginea diverselor sensibilități — natura — apariție continuu diferită spiritual.

Echivalența mijloacelor noastre de percepere — egalează cunoașterea în timp, într'un fel, a *Minunei*.

Posibil: controlul și comparația periodică.

Arta timpului de față, — limbă diplomatică a eforturilor comune.

Creația plastică (nu în marginile exactității pseudo-materiale), vibrație creatoare din sensibilitatea nouă.

Existența observatorului, în cadrul operei de artă, se afirmă numai când sensibilitatea lui devine vas comunicant cu a creatorului.

Tabloul-apariție, — exprimarea ritmică a unui material de culoare.

Creația, — material de culoare — rezultat din spiritualizare.

Legile colaboratoare, legi universale ale creației, dictate de știința timpului, vecinic în înprospătare.

Știința, vehicul la îndemâna oricui.

Spiritualismul neexplicabil, arta neexplicabilă.

Știința legilor picturale, cale deschisă spre cunoaștere.

Sfărâmăturile unei ideologii estetice provocătoare de desagregare:

Revoltă, produs al unei sensibilități „en quête de creation”: *cubismul*, mișcare de reformă, laborator.

Urmare: puternic purgativ, *dadaismul*, negație absolută, fără tendințe creatoare.

Rezistența cubismului, convalescență, jaloane de direcție.

Etern chirurg, *dadaismul*.

Mișcarea de azi, elaborare comună, în situația europenească, cu reprezentanți la noi în jurul „Contimporanului”.

Contactul cu publicul, în disproporția mijloacelor lui, cu timpul.

Expoziția organizată de noi pentru luna Decembrie,

1) *fără* bunăvoința pecuniară a nici unui mecena,

2) *fără* liste de subscripții,

3) *fără* a tapă fondul ministerului artelor, conform tradiției,

ci o *demonstrație a mișcării comune și simultane, dela noi și din celelalte țări ale patriei europene.*

M. H. MAXY.

LA MARGINEA ORAȘULUI

Scheletul din răchita răcoroasă
-l leagănă vântul clătănind dinții
Prietene, vântul îți flueră în oase
Melodii curioase, sbârâie frânghia

În inimă în umbra plângătoare
Noaptea fug lupii de tine, se adună fluturii
Și intră în cutia ochilor ca într'o floare,
Noaptea se rupe în jurul tău ca vulturii.

Coardele inimii dacă mai vibrează
Sunt arcușul de vioară:
Caii nechează, în pajiștea morilor de vânt,
Înoptează,
Micii se sting ca îngerii de pază...

Din ospiciu țipetele năvălesc
ca șerpilor domesticiți din lada de menajerie,
În vatra sufletului răcorit te-am îmblânzit.
Ești albă ca liniștea unui șoim împărătesc.

— Vrei să mă frângi în colonadă sfântă
Să mă crești în trandafir de iarnă
Să mă simți în rugăciune, stâncă,
În nopți de vară grădiniță simplă...

Te-am adormit în perne de lebedă
Pe lacul mângâierilor mele
Am asvârlit scheletul plâpând cu miros de livadă
Te-am adormit ca lumina florilor din ulcele.

TRISTAN TZARA

G A M Ă

Lui *Tamas Aladar*

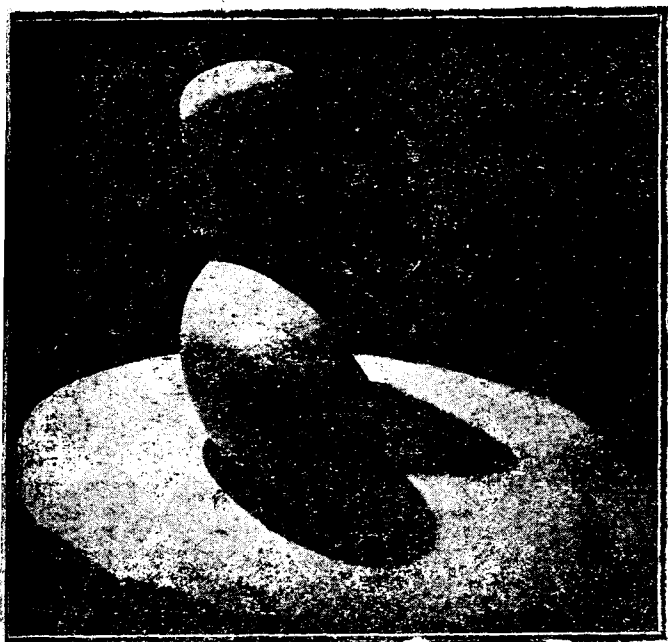
Oglinda bea din țevi culori
Jar glasuri vechi își pierd frunzele
Amurgul împletește pantofi de beteală
Păpușile își țin răsufletul —
Turme în păinjenis de fluier
Un oier prin colbul veacurilor.

În suflet de sâmbăta morților
trec sunetele între lumânări
soarele se sbate ca un bocet
gem în porumbar prevestirile.

Și s'au închis cercei viermii de mătăasă
Pendula numără vămii galbeni sterși
Ochii fac o grădină vânăată
morile de vânt sunt florile.

1920.

I. VINEA.

Fecunditate de Brâncuși

JEAN COCTEAU

La poarta Succesului lume multă așteptă să intre: prin șiretlic, violență sau cuviință. Puteai distinge între aceste făpturi care-și disputau fiecare centimetru de aer și sol: poeți mistici gângavi; actori cu atitudini heraldice; pictori cu unghii și gulere murdare; femei de lume cu ochi și gesturi lacome; tineri mult prea cocheți pentru sex; muzicanți cu figurile tencuite de pudră; dramaturgi fără talent; jokei cu înfățișări de limbrici; avocați, doctori, excroci, dansatori, etc., etc....

Apare un tânăr cu înfățișare alcibiadică. Să-și facă loc prin mulțimea întărită de așteptare: dădu coate în dreapta și-n stânga, pumni, brânci, calcă pe unii, rupse hainele altora, ținând seamă numai de un singur lucru: ținta lui. Părea un glonț dum-dum.

Când ajunse la poartă, bătù furios, sgomotos, imperativ.

Speriat și curios apărù pe creneluri însuși Succesul: un omuleț cu înfățișare de levantin.

— Ce vrei?

— Să intru.

— De ce?

— Fiindcă sunt Jean Cocteau!

Succesul ridică din umărul drept, deoarece numele acesta nu-i ajunsese până în acea clipă la ureche.

Figura spirituală a lui Jean avù o mină de dispreț, iar ochii surâseră malițios. Apoi, cu o voce imperativă de principe, saccadat:

— Se zice că am talent, spirit, geniu. Eu nu știu! Am scris: romane, piese de teatru, critici, eseuri, portrete, cugetări, desenez, montez și interpretez pe marele Willy, sunt om de lume,

snob, am șizece de costume de haine, câteva sute de cravate, merg la premiere în mijlocul iernei în haine gris, știu tot, tot ce se petrece în Paris, stau șase luni pe an la țară, unde lucrez, sânt așa de cunoscut și admirat încât patronul unui restaurant mi-a cerut titlul uneia din piesele mele ca firmă: să scap de faliment, — și azi e milionar. O! dar mai presus de orice sunt poet, poet, poet!

Succesul, deși obișnuit cu toate bizariile, zăpăcit de această impetuozitate, convocă pe marii pontifi ai cetății, să se pronunțe asupra admiterei acestui original tânăr.

Desbaterile fură lungi. Radiguet, devenit cu prilejul morței, după părerea criticilor, clasic, ținù un discurs în care-l compară pe Jean cu Rimbaud și-l socotì urmaș al lui Montaigne, prozatorul clar, fin, spiritual și atât de francez. Urmă la început să-i ofere un scaun de prozator, apoi de poet, apoi de autor dramatic. Dar nici una din aceste propuneri nu fu unanim aprobată. „Succesul”, ca să împace lumea irascibilă a cetății, propuse admiterea ca *artist*, fiindcă Jean Cocteau, în tot ce a scris, e mai presus de orice un esențial, un incomparabil artist.

T. BOBEȘ

CRONICA MUZICALA

AUDIȚIILE BELA BARTOK. — O cunoștință a noastră încă de pe vremea când chiar Parisul îl număra printre cali verzi... Blânița argintie pe un cap perfect geometric, cu doi ochi din altă lume, a arătat audiorului speriat, că are de a face cu un inovator vechi de cel puțin patru decenii.

D. Brăilolu și-a făcut, simpatic, datorita umană să prevină pe sentimentali. Nu insistăm asupra primului concert în care Bartok a interpretat maestrii vechi. Am perceput în Beethoven, Chopin, o muzicalitate divină, o senzibilitate egală cu a creatorilor.

În audisia propriilor opere ne-a impresionat.

Construcția quartetului, savanta suprapunere a planurilor armonice, humorul, spiritul de contradicție. Interpreții, cu toată lipsa de convingere au făcut ce-au putut. Trebuie să notăm că școlile de muzică sînt de pe acum obligate să-și reformeze programele cu exerciții speciale, pentru a adapta urechea și degetele, muzicii de astăzi. Technica lui Paganini e perimată. Executarea unei opere nu trebuie să apară ca o sforțare de acrobășie. Abia maestrul nostru d. Enescu a putut să învingă pericolul, fără ca să renunțe la seninătate.

Sonata No. 1 pare lipsită de plan. Descifrăm în ea un sbucium haotic. Reușit grotescul irupțiilor planului, nemilos cu accesele de romanism ale vioarei. Maestrul dela vioară și cel dela pian își disputau surprizele spre spaima spectatorilor și a câtorva mari muzicanți din sală.

La urmă, „colindele românești” al căror titlu îl înțelegem mai mult ca pretext. Ele înseamnă evoluția marelui compozitor dela mecanica amplă lipsită de anecdotă și melodie, a modernilor de până mai eri, la primitivismul plin de ascunzături al contemporanilor celor mai recentți. Constructivismul distilat până la cristale. Ne-au amintit „Petrușka” a lui Stravinsky „Poemes de Catrele” ale lui Milhaud etc.

Motivele culese, de cel mai artistic gust. Armonizarea genială. Publicul are meritul de a fi ascultat cu atenție îndârjită și de a fi aplaudat frenetic.

Bunăvoința e un început de inițiere.

I. G. COSTIN

T I C T A C

Stafii

VI

Lemn de Hans Arp.

Dece nu mă mai iubește—suferă Darie.

Poate domnișoara Lia e bolnavă. A slăbit și e mai paidă. E neliniștită și nu doarme bine, de aceea noaptea lipsește din odaie... Gândul îl mângâie, dar nu-l astâmpără.

De câteva ori pândi plecarea nocturnă a Liei dar somnul îl biruise.

În sfârșit un troznet îl trezește. O vede cum se ridică în pat cum își lunecă picioarele cu vine albastre în pantofii brodați, —mișcarea îi descoperă genuchii,—și cum se îndreaptă în cămașă albă, cu părul în două cozi grele, spre ușă. A ieșit—Darie sare din așternut, alb ca rufa, și se avântă în coridor la zece pași de Lia,—urmărire de îngeri. Lia e numai o fluturare a bă care face să pregele întunerecul dinaintea ei; cotește și dispare fără șgomot în camera lui Axel. Ușa întredeschisă se închide acum și se aude gălgăitul de fier al cheii înghițită cu precauțiune de broască. Aerul s'a răsfirat în jurul lui Darie căci pieptul lui se luptă anevoie să respire. Un gând i s'a spart cu împroșcări roșii în creier căci e amețit și se împleticește în noapte. Și iată alta arătare lăptoasă, cu pasul lui Isus pe ape. Traversează iluzoriu coridorul și se topește în camera lui Willy. Darie e năbușit ca într'un sicriu cu garoafe.

— ? !

Bâjbâie pe perete drumul înapoi și se ghemuie în așternutul rece ca luna dela fereastră. Friguri

il sdruncină și-i clănțanesc dinții. Incet, conștiința se regăsește pe sine și-și reia tictacul alene ca un ceasornic urnit după ani de tăcere. E eu el în pat, își dă seama Darie. Brațul auriu înconjură un grumaz, și barba parfumată a lui Axel se amestecă în pletele ei când îi sărută urechea. Atunci Lia se crispează ca o punte și genunchii ei șlefuiți se ating de genunchii reumaticului tămăduit prin nesimțirea pe care numai avântul aprig ți-o dă. Și pe urmă ce? mintea își întinde tentaculele fluide să soarbă taina din realitate. Pe urmă ce? Întrebarea mistuie deacum nopțile lui Darie. Ochii lui nu mai privesc pe Axel și pe Lia deadreptul. În ochi i s'ar putea ceti ceea ce știe. Privirea lui îi urmărește pieziș. La început încearcă să-și ia partea lui din Lia de altădată. E resemnat și consimte în sine a lui la împărțea.

Cu inima mică, într'o dimineață de Duminică se apropie de patul Liei Dormitează? Il lasă lângă dânsa îi face chiar loc Darie încremenește de bucurie și de teama de a nu risipi, ca un vis totul. O arșiță, frumusețea iubitei aproape. Vremea s'a oprit cum și-a ținut și Darie suflul. Clipele roiesc pe loc. Darie riscă timid o sărutare.

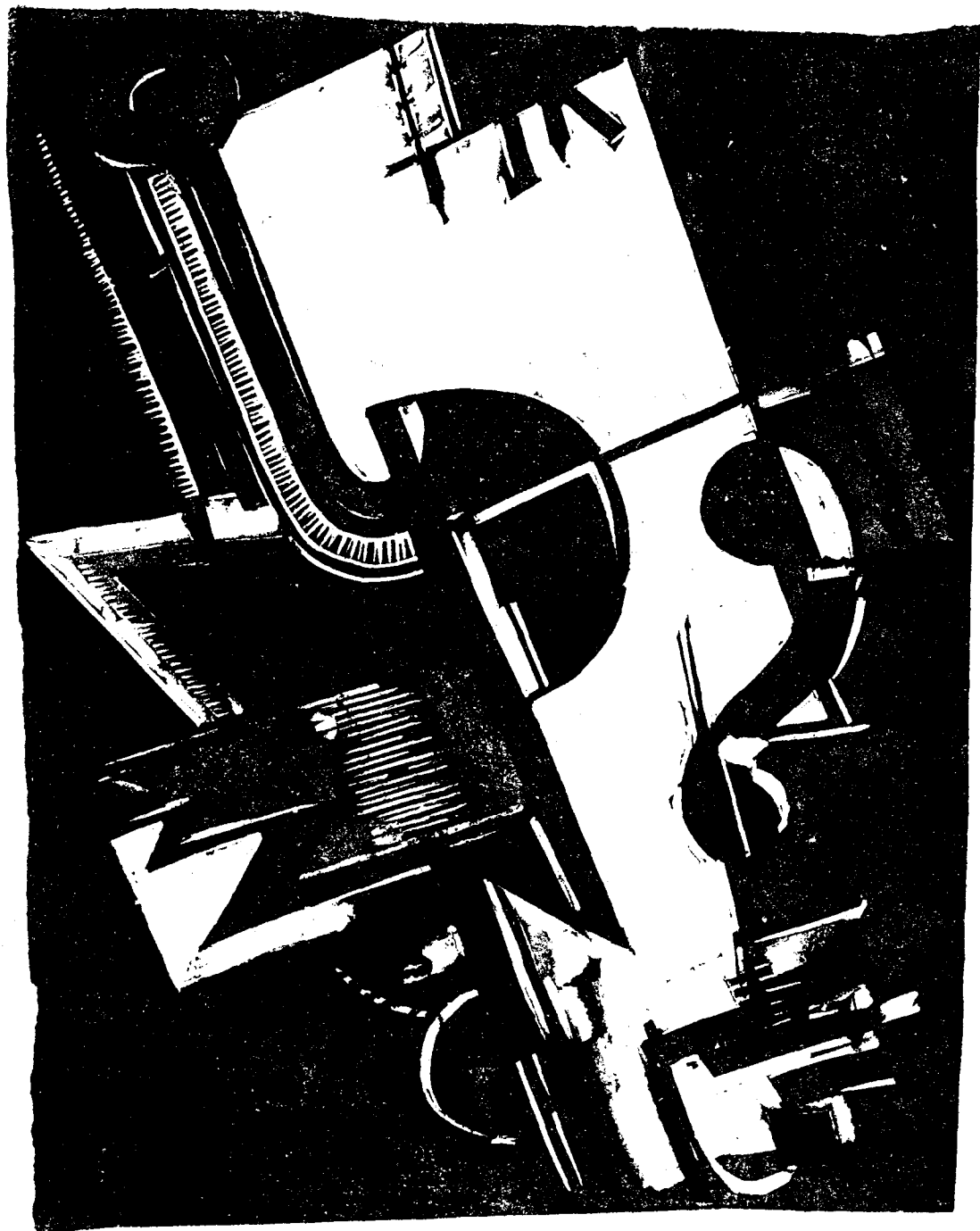
— Pleacă de-aici, sună strident răspunsul. Nu înțelege, dar pălește. — Pleacă n'auzi? și cu o mișcare a umărului Lia îl îmbrânțește afară din pat. — Te-ai obrăznicit rău! străpunse un ultim comentariu inima lui plină de plâns.

Prabușiri lăuntrice nivelează stușișul de flăcări și podurile de jar ale copilăriei în cenușa care va năpădi mai târziu totul. Surpături delicate, troznete imperceptibile Darie și le ascultă plecat asupra căminului său interior. Într'un târziu, din cenușă se aude un șuierat. Dacă ar spune mamiu lui tot? O nouă dezbateră începe, ține zile întregi. Dacă ar spune, Lia e numai decât alungată și nu va mai fi a nimănu. Dar nici el nu-și va mai pregăti lecțiile cu dânsa. Nu va spune deci, nimănu, nimic.

A apărut

ANDRÉ BRETON
MANIFESTE DU SURREALISME
editions du Sagittaire

Linoleum de Marcel Iancu

JURNAL DE BALTA

Memoriul tinerei fete din Wei-Hai-Wei

Am apărut în vârstă de 7 luni.

Precocitatea mea a adus multe nenorociri familiei.

M'am hrănit intens cu lecturi, mere și luminal.

Curând după aceea, puteam ține fără greutate, doi pepeni într'o mână.

Silită de împrejurări, pe la ideile lui Martie, intrai în păpuriș la ducele de Balta.

Acolo am cunoscut viața, adversitatea și ferocitatea.

Am eșit eliberată de închipuirile necurate.

Mă cunosc pe mine însumi.

Contemplația mă 'năbușă.

Firea mea visătoare cheamă mereu, trestii, papură și bărbați prevăzuți cu coșite.

Aș vrea să-mi fie somnul Liu...

I. G. COSTIN

J. M. KEYNES
LA REFORME MONETAIRE
ed du Sagittaire

FILTRE

Au ciel premier en côte de maille
des peupliers font par cinquante pas
Oints saints par la vertu du crépuscule
violons d'herbe en mains errons parmi le feu
Berceur alentour des vapeurs d'étoiles
Larme des morts silence figé
Où es-tu frère qui est dans la terre
ombrure de mes pensers
— plonge l'appel par très ancienne cloche —
L'heure du jugement frôle les
souvenirs en leur suaire de poussière
Masque de plomb le crépuscule
pleure du sang par ses orbites
L'araignée lumière coud l'éternité
Tête ses cicatrices aveugle pensée
La terre a mal à ses cerceux et eaux.

ION VINEA.

EXPOZITIA VICTOR BRAUNER

(SALA SINDIC. ARTELOR)

Un foarte tânăr pictor investit cu temeritatea vârstei sale. Peste greșelile pe cari nu le-ar comite, din nenorocire, cei bătrâni, — trece cu un elan stângaci și dezordonat ce-l duce la țintă. Pânze decorative, apoi pânze expresioniste și cubiste. Remarcăm promptitudinea publicului de a înțelege acest simplu postulat al artei noi: că se poate face artă fără anecdotă și fără subiect, pe temeiul clar al liniei și al culorii pure... Doar câțiva critici-catări, câțiva intelectuali constipați și câteva doamne în menopauză se mai refuză acestei idei elementare. (Adăogăm că unul din poeții noștri dezueți o denunță ca fiind de proveniență moscovită, fruct al „negrei străinătăți” și atrage atenția Siguranței Statului asupra-i).

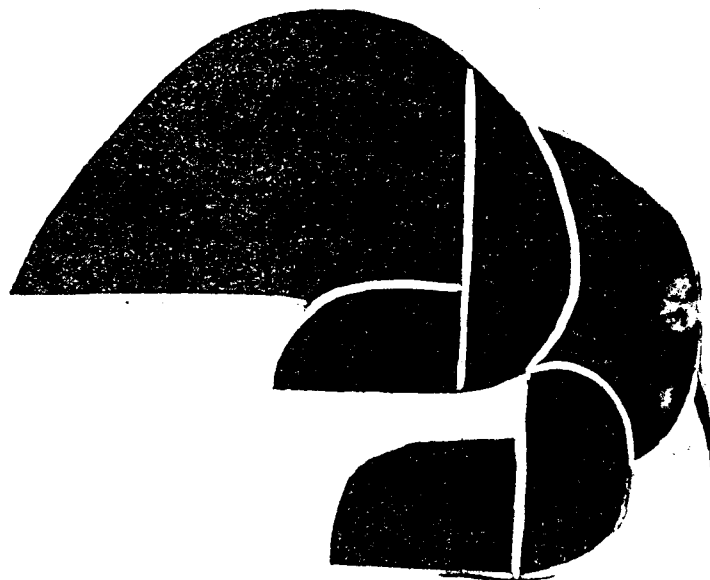
Dar cubismul, ca și naturalismul, își cere tehnica lui, care impune laboare și etape. Dar Victor Brauner le va traversa, căci esențialul îl posedă: o sensibilitate de paianjen și o imaginație fără scrupul.

L'ESAME

révista mensile di coltura e d'arte
diretta da Enrico SOMARE
ed. Bottega di Poezia. Milano

CONSERVATOR & C-ie

Roman de N Davidescu

Fruct nou de Milița Petrașcu

SALA SINDICATUL ARTIȘTILOR

BUCAREST — 30 NOVEMBRE

PREMIÈRE EXPOSITION INTERNATIONALE

DE PLASTIQUE MODERNE

ORGANISÉE PAR LA REVUE

CONTIMPORANUL

TOILES — GRAVURES — SCULPTURES

DE

G. Brancusi, Marcel Ianco, Milița Petrașcu, M. H. Maxy, Matiss Teutsch, Victor Brauner, ainsii que des meilleurs représentants de l'art moderne de Belgique Italie, Allemagne, Russie, Pologne, Tchecoslovaquie, Jougoslavie, Hongrie. Conférence de M. Eugène Filotti.

PRIMA EXPOZIȚIE INTERNAȚIONALĂ
DE ARTĂ MODERNĂ

L'ESPRIT NOUVEAU (No. 25) dir. Ozenfant & Jeanneret. Dintr'un articol de Robert Aron: „normal este ca poezia să devanseze critica; în van aceasta caută să încovoie opere noi sub vechi forme de judecată: fiecare epocă de artă își cere criticii ei cari să împărtășască gusturile și tendințele creatorilor”. Un studiu al lui Paul Dermée asupra lui André Gide, în care vede un precursor al artei noi. Citează fraza: „Ah! cine va liberă spiritul nostru de grelele lanțuri ale logicei? Cea mai sinceră a mea emoție, de îndată ce o exprim, e falsificată”. Cronica literară e atribuită d-nei Céline Arnaud. Despre această poetă care ocupă în generația nouă a Franței locul pe care contesa de Noailles îl ține între scriitorii de-acum maturi, vom vorbi. E foarte puțin cunoscută la noi, firește: e româncă!

CARTI ȘI REVISTE

NOUVELLES LITTÉRAIRES M. René Crevel oublie vite. Nous ne pouvons autrement nous expliquer l'omission qu'il fait dans son interview avec Tzara, du nom de Marcel Janco, peintre dont Tzara, en retraçant l'histoire du mouvement Dada, doit en avoir parlé. Si d'ailleurs M. René Crevel aurait feuilleté le "Cabaret Voltaire" et la collection Dada No. 1, 2, 3, 4 et 5, dont il parle si souvent, il se serait aperçu à coup sûr que la place prépondérante que les contributions d'un des plus grands peintres de notre pays tiennent dans ces pages, à côté d'Arp, R. Huelsenbeck, Hugo Ball, qui peuvent en témoigner. Cela crève les yeux. Et comme il paraît être un des lecteurs on ne peut plus dégustatifs des publications de cette époque 1915-1918 m. Crevel doit nécessairement se rappeler que "l'Aventure Céleste de m. Antipyrne" a été entièrement illustrée par Marcel Janco. En éclaircissant ce petit point de l'histoire des arts, nous devons ajouter que Marcel Janco, peintre et architecte, après avoir été de la sorte un des propulseurs de ce mouvement Dada, fit volte face et mit avec le suédois Gropius et l'allemand Richter les bases du constructivisme soviétique (le "groupement des peintres radicaux de Zurich, fut subrepticement mêlé aux événements révolutionnaires de Bavière). Et bien qu'il soit désormais fermement convaincu que les écoles ne servent qu'à relayer les véritables personnalités, il est tout-de-même surpris de voir M. Crevel esquiver par des malencontreux oublis le jugement du temps.

LA REVUE EUROPEENNE (No. 21) Un studiu asupra scriitorului german Heinrich Mann de Felix Bertaux. Versurile junelei poet maghiar Dery Tibor: *La grande Vache* cur. os amestec de amor și de mare elan transcendențial, de vastă inspirație și de întrerupt bufone. Lângă Tamas Aladar, Dery Tibor e unul din cei mai de frunte poeți din jurul revistei MA, a lui Ludwig Kassak. *Philippe Soupault* (autorul romanelor *Le bon Apôtre* și *A la Dérive*) termină astfel cronică sa poetică: gândește la versuri al lui Reveray care m'a obsédé mercur: *Poesia este în joc*. Mai mult ca niciodată văd acest fir de oțel care batează orizontal. Cred că nu avem de loc a ne teme, dar că trebuie să așteptăm.

INDEX (breviarul romano) Bragaglia aruncă săgeți în îndersarii săi de orice școală. Activitatea acestuia este însă în cea mai mare parte constructivă: 117 expoziții de artă, 43 spectacole, restaurarea Termelor lui Septimus Severus și transformarea vastului edificiu clădit pe o suprafață de una mie m. p. într'un focar cultural: Teatrul Experimental al Independențelor care a dat într'un an 20 comedii, 25 pantomime muzicale și 10 dansuri clasice, laboare realizată cu concursul tinerilor autori moderniști. Actualmente Bragaglia, după ce a reprezentat, în montări personale, operele lui Pirandello, Wedekind, Shaw, Marinetti. Soficci, prepară o carte în 2 volume despre "Teatrul Teatral adică Teatrul", ed. Gobetti, Torino. Reținerile se fac prin cek de 50 fr. la Roma, Avignonese 8.

BLOK (6-7) ce dernier numéro témoigne de la richesse de l'art plastique moderne polonais. Texte signé de noms qui désormais représentent l'art continental unif. C'est un moment d'histoire que cette réalisation d'une internationale intellectuelle par les revues d'avantgarde. Un article sur le nouvel art roumain avec reproductions de Marcel Janco, Matiss Teutsch et une traduction littérale d'un poème de Vinea.

GERMES par John Brown. Pareil à tous les pamphlétaires m. John Brown a beaucoup plus de mots que d'idées. Il les dispose d'une façon explosive et abondante. Si bien que le sens n'est pas leur résultante et ne se trouve à leur limite. Mais on doit souvent le chercher en dessous, comme on cherche parfois son faux-col parmi le linge.

HET OVERSICHT (Anvers: calet 21). Un articol despre o tradiție în arhitectură de Maurice Casteels, reproducere după Victor Servranck, despre Estetica Mașinii și mecanica în artă de Prampolini (Roma) cu o reproducere. Apoi, un studiu asupra poetului chilian de limbă franceză, Vicente Huidobro; asupra poetului rus Iliad, inventatorul limbii *zaim* de muzicalitate rusă; asupra pictorului Delaunay. Poeme de M. Seuphor.

FOUR (No. 4 Trimestrial) apare în limba engleză la Los Angeles scrisă exclusiv de patru poeți: W. H. Lensch, D. Growsky, J. Gaer, H. hompson Kich. Ilustrații în stil decorativ de Boris Deutsch.

ZENIT No. 26-33 (Octombrie). O reproducere din pictorul scrib Lozovick (New-York) poezie **MOTS DANS L'ESPACE** proclamăție de Liubomir Miltzi, o traducere din poetul italian Vesari.

7 ARTS Dir P. Bourgeois, V. Bourgeois, P. Flouquet, K. Maes, G. Monier, Toată activitatea Belgiei tinere s'a grupat în jurul acestei oi. Mau Ice Castels, critic și romancier cunoscut, scrie: „în realitate, în inima unui uyrier în salopetă. indiferent și respingător, când unge o turbină în mișcare, sau în creierul agmotos al unui bancher la telefon, în ajunul unei adunări statutare, este mai înaltă emoție modernă, mai multă adevărată și mare poezie decât sub pana unui om de litere care nu găsește, în el decât imagini laborioase și remniscente.

LA WALLONIE (organ cotidian al democrației socialiste Liège). Anunță participarea pictorilor belgieni la Expoziția Internațională a revistei Contemporanul la București. Sunt: J. Peeters, Flouquet, Maes, și liegezul Marcel Darimont, unul din cei mai vițuroși și măestriși xilografi ai Belgiei.

CATALOGUE—PROGRAMME—ALMANACH al expoziției internaționale a noiei tehnice teatrale la Viena. Editat de Friedriech Kessler cu colaborarea lui Fernand Léger, Herwarth Weiden, Fr. T. Marinetti, K. Schwitters, I. Goll, Prampolini. Frazele prelomonare ale lui Kissler: „Tineimea creatrice întârzie în proiecte, se mulțumește cu planuri, cu iluzii de mansardă. Publicul vrea realități. Să părăsim mansardele sacerdotale. Destul cu proiectele. Vrem lucruri concrete. Trebuie să pogorâm de pe pedestalele futuriste, expresioniste, cubiste, constructiviste, mistice, naturaliste etc. Arta a demobilizat. Ce e de făcut? Să trăim”.

CUVÂNTUL LITERAR ȘI ARTISTIC. Dl. Cezar Petrescu scrie despre „Literatura mediocrității desperate” Bravul Cezar: ce obsesie!

BOWEN—Revistă de arhitectură pentru Olanda și Indii (Aelbertsveerystraat 78 Harlem). Școala politehnică din Reval fu construită în urma unui concurs internațional. Premiul fu obținut de doi arhitecți din Helsingfors (Ekalund și Pälkangas) cele căror planuri de construcție sunt reproduse în acest număr din Bouwen. Se reproduce și proiectul arhitectului olandez Friedkoff. La noi clădirile publice sunt încredințate fără concurs (necum internațional) pe bază de afaceri sau favoruri politice.

BOOWKONDE Oudestrat 15 Hoboken. Anvers). Nouă revistă de arhitectură, director A. Franckan. Planuri și reproduceri.

INICIAL revistă modernă Buenos-Aires, L'ANE D'OR (Montpellier).

LA VIE DE LETTRES director Nico's Beauduin. Neully-Paris.

LATITUDE-SUD 18° Pierre Carno. Tananarive Madagascar. **DER QUEKSCHNITT** H. V. Wederkop 70 Lueffstrasse Köbr. MA 26 Amalienstr Viena.

VERAIKON 75, Sjeferikowa Irida cis Praga.

SELECTION chronique 165 Av. Ch de Preter. Anvers.

DISK directori Krejear, Sicfert. K. Teige. Cerna 12. a. Praga.

ZWROTNICA dir Thadée Pelper, Jagielonska 5, Cracovia.

STAUBA (Edificiu) revistă de artă și arhitectură, dir Karl Teige, 3 Kolkovna Praga.

LES 7 JOURS Dir Tairouf. Kamerny Theatre, Moscova.

DE STIJL dir Theo van Doesbourg av Scheider 64 Clamart.

BOTTEGA DI POESIA via del monte Napoleone 14 Milano

LE DISQUE VERT dir Frantz Hellens 1385 ch. de Waterloo, Uccle Bruxelles.

PASMO dir Cernik, Praga.

VIENT DE PARAITRE Dir René Gas & Emile Borel revue bibliographique mensuelle. Număr consacrat lui H. Beeque.

DER STURM HERWARTH WALDEN Post damerstr Berlin

S'a deschis școala de arte aplicate, sub direcția d-lui Vespremie Andrei. În sărăcia noastră pe domeniul decorativului, în spuma de pirogravuri și ornamentații compromițătoare pentru stilul românesc, această școală are menirea să întărească și să orienteze pe cei cu dragoste de formele noi și toleranță față de cele vechi.

UN PERSONAJ ETEROMAN

CA DOCUMENT, PENTR'UN ROMAN

Părăginit. Oase destule
 Cu rezistențe la rotule.
 Biet prun uscat prin buruieni
 Cu doi ochi verzi, ca doi licheni.
 Sub spaniolă pălărie
 Culturi de herpes și chelie
 Și subțiratic, fumuriu
 Păr sărăcit de-argintul viu...
 Și nervi ce nu mai se-înfloară:
 Lăsate coarde de vioară.
 Și clape, coardele: de pian
 Poros, văros, rachidian.
 (Prea dureroase note ale
 Paraliziei generale).
 — Acest fragil eteroman
 In ce decor, pe ce ecran
 Indejuns caracteristic
 Să ne pozeze: cabalistic?
 — Am pentru el, tocmit, un

burg
 Pe ape blânde-abia de curg
 Trântit: dulău de zid pe-o labă,
 Vechi burg, de-amurg, în țara
 șvabă.

Porți, ziduri, scări... La câte o
 ușă

Ce troli domoli, ce troli cu gușe
 Sub ce mustiri de-amurg-venin
 Vis crud strivesc și gând cretin?
 Ce cuburi șubrede, intrate,
 De case roșii zaharate;
 Ce muceziri prin câte-un gang
 Ce ceasuri lungi: balang,

balang!
 Burg vechi de turle și magie,
 Providențial, cu farmacie
 De unde ieși într'un clondir
 Eter: mister și chilipir.
 Balang! Sparg turlele magie
 Mai e deschis la farmacie...
 Și te cunosc... Sunt doi șvabi
 vrenici...

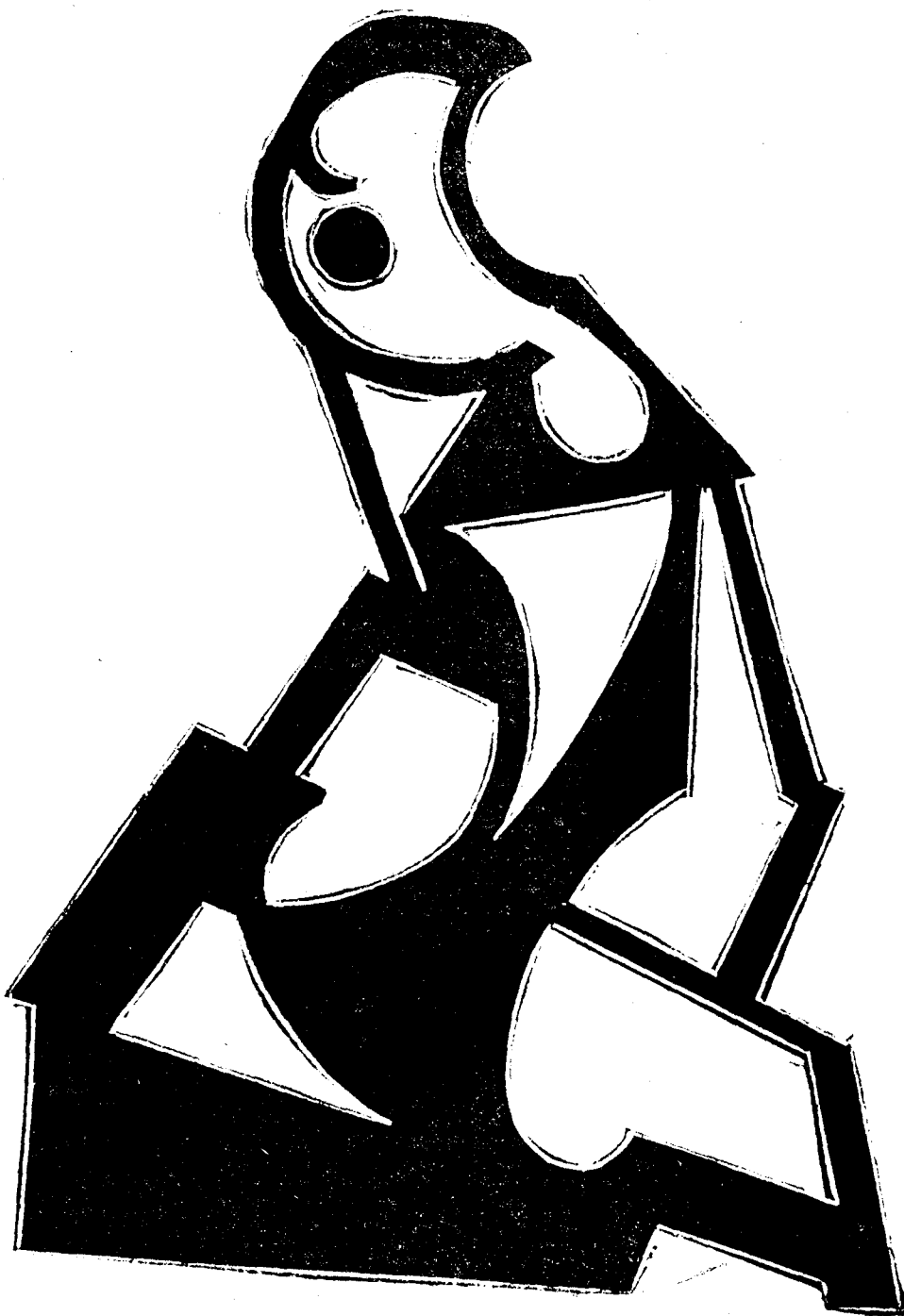
Na sticla și cincizeci de pfe-
 nigii...

— Brav personaj, ce va să zică
 Mania ta metafizică?
 Iar, vată; iară, fum-volute;
 Și iar blestem și absolute:
 Un punct stelat și trei hiene
 Gonesc pe plăci ri maniene
 Hiene lungi, cu ochi semitic
 Se nasc și scapă'n scocul critic.
 Și planuri sună a-cădere.
 Și găzduiești la Rea Putere:

La neagra damă Miriam
 Legată'n bande de dinam.
 Brav personaj, astup-o nară
 Și-o lume mai vizionară
 Ți-o aminti de mâini de moașe
 De-un spasm, de mult, la
 doică'n fașe.
 Acest complex eteroman...
 Ce personaj pentr'un roman!
 Știi: cu mai mult ca o fațetă

Și pitoresc, după rețetă.
 Dar ca să nu uităm unicul
 Sărat grăunte de ridicul
 Pe-acest hieratic Paracelse
 Să-l logodim c'o damă (Else)
 Căci ați ghicit? Un fals-mo-
 bid
 E tipul nosiru și-un hibrid
 Un laș pervers de laș școală
 Etero-heterosexuală.

ION BARBU.

Cocoșul Roșu. Linoleum de Matiss Teutsch